

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 234/09-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júna 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., O.; F. K., Ž.; V. K., R.; P. K., Č., a PaedDr. E. B., N., zastúpených advokátom JUDr. M. R., Ž., ako aj sťažnosť Z. K. a R. K., obaja bytom Č., a J. K., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva zaručeného v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 380/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K., F. K., V. K., P. K., PaedDr. E. B., Z. K., R. K. a J. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. novembra 2008 doručená sťažnosť J. K., O.; F. K., Ž.; V. K., R.; P. K., Č., a PaedDr. E. B., N., Z. K.

a R. K., obaja bytom Č., a J. K., K. (spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva zaručeného v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 380/01.

Sťažovatelia Z. K., R. K. a J. K. sú dedičmi po pôvodnom sťažovateľovi A. K., Č., ktorý po podaní sťažnosti ústavnému súdu 26. novembra 2008 zomrel, a podľa oznámenia právneho zástupcu uvedení dedičia vstupujú do konania ako jeho právni nástupcovia.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 5 C 380/01 sa žalobou podanou 17. júla 2001 sťažovatelia a ich právny predchodca (A. K.) domáhali vyslovenia neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu, že ju spolu s ich právnymi predchodcami uzavreli v tiesni, pod tlakom spoločenského systému, a súčasne sa domáhali vydania nehnuteľnosti, ktorá bola na základe takejto zmluvy scudzená. Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že okresný súd koná v ich veci so zbytočnými a neodôvodnenými prietahmi, čím sa predlžuje stav ich právnej neistoty a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovatelia ďalej vo svojej sťažnosti okrem iného uviedli:

„Vzhľadom na tieto skutočnosti sú sťažovatelia po viac ako 7 rokoch konania bez akéhokoľvek výsledku, majú za to, že vznikajú prietahy v konaní, dĺžka konania je neprimerane dlhá a nie je predpoklad jej právoplatného skončenia v najbližšej dobe, pričom súd mohol nariadiť znalecké dokazovanie už po prvom pojednávaní, kedy sťažovatelia tvrdili, že kúpnu zmluvu nepodpísali a nie až po viac ako 6 rokov, ďalej súd mal rozhodnúť už na pojednávaní dňa 22. 10. 2008, kedy mal k dispozícii znalecký posudok, ktorý potvrdil, že podpisy na kúpnej zmluve nie sú sťažovateľov a teda kúpna zmluva je neplatná od počiatku a ide o absolútne neplatný právny úkon, sú porušované ich základné práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 36 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, v konaní Okresného súdu v Čadci č. k. 5 C 380/2001.“

Vzhľadom na uvedené sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd po prijatí ich sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Základné právo J. K., F. K., V. K., A. K. (Z. K., R. K., J. K.) a PaedDr. E. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd bolo postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod č. k. 5 C 380/2001 bolo porušené.

Okresnému súdu Čadca sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 5 C 380/2001 konal bez zbytočných prieťahov.

J. K. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk, F. K. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk, V. K. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk, A. K. (Z. K., R. K., J. K.) sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk, P. K. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk a PaedDr. E. B. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Čadca povinný zaplatiť sťažovateľom v 1) až 6) rade do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

Okresný súd v Čadci je povinný zaplatiť J. K., F. K., V. K., A. K. (Z. K., R. K., J. K.), P. K. a PaedDr. E. B. trovy konania z titulu právneho zastúpenia vo výške 30.870,- Sk (2 úkony á 15.245,- Sk s poukazom na ust. §-u 13 ods. 3 Vyhl. č. 655/04 Z. z. + 2x režijný paušál á 190,- Sk), na účet advokáta JUDr. M. R., advokáta, do dvoch mesiacov dní od právoplatnosti nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovatelia namietajú porušenie základného práva a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 380/01 o ich žalobe o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu a vydanie nehnuteľnosti.

Z vyžiadaného súdneho spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 5 C 380/01 na preskúmanie možnosti prijatia sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd zistil, že žalobou podanou okresnému súdu 17. júla 2001 sa sťažovatelia a spol. domáhali vyslovenia neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu, že bola ich právnymi predchodcami uzavretá v tiesni a pod tlakom spoločenského systému, a žiadali vydanie predanej nehnuteľnosti. Následne 10. augusta 2001 okresný súd vyzval sťažovateľov a spol., aby spoločne a nerozdielne zaplatili súdny poplatok za žalobu, ktorý zaplatili 4. septembra 2001. Okresný súd 25. septembra 2001 vyžiadaval pripojiť dedičský spis po právnych predchodcoch sťažovateľov a spol. (neb. M. K. a M. K.), pričom 29. novembra 2001 zistil, že dedičské konanie po M.

K. vedené pod sp. zn. D 601/99 nebolo ešte právoplatne skončené. Medzitým sa 17. decembra 2001 k žalobe vyjadril žalovaný. Okresný súd 10. februára 2002 opätovne žiadal pripojiť súvisiace dedičské spisy, ktorých zapožičanie urgoval 18. marca 2002, pričom dedičský spis po M. K. (sp. zn. D 1992/99), ktorý okresnému súdu zapožičal Okresný súd Nitra, bol k spisu pripojený 28. marca 2002 a dedičský spis po M. K. (sp. zn. D 601/99) bol pripojený 15. apríla 2002.

Dňa 26. apríla 2002 okresný súd žiadal od Okresného súdu Nitra, aby ustanovil kolízneho opatrovníka pre maloletého žalobcu v 7. rade. Uznesenie Okresného súdu Nitra o ustanovení kolízneho opatrovníka z 25. júna 2002 bolo okresnému súdu doručené 28. augusta 2002 (za kolízneho opatrovníka bol ustanovený Okresný úrad N. – odbor sociálnych vecí). Následne 2. októbra 2002 okresný súd nariadil pojednávanie na 27. november 2002, ktoré bolo po vypočutí prítomných účastníkov odročené na neurčito z dôvodu vyžiadania napadnutej kúpnej zmluvy od TJ Č. (ďalej len „TJ“ alebo „žalovaný v 2. rade“), spisu z príslušného katastrálneho úradu a dopytu na Mestský národný výbor v Č. (ďalej len „mestský úrad“) v súvislosti s identifikáciou spornej nehnuteľnosti. Okresný súd 13. decembra 2002 urobil dopyty na všetky subjekty označené na pojednávaní, pričom mestský úrad 5. februára 2003 oznámil, že sporná nehnuteľnosť má nové súpisné číslo a TJ 18. februára 2003 oznámila, že nedisponuje požadovanou kúpnu zmluvou.

Ďalšie pojednávanie vo veci nariadil okresný súd 10. marca 2003, a to na 16. apríl 2003. Pred jeho konaním sťažovatelia a spol. 2. apríla 2003 upravili (rozšírili) žalobný petit. Na pojednávaní 16. apríla 2003 okresný súd uznesením pripustil rozšírenie žalobného petitu a odročil ho na neurčito z dôvodu oznámenia adresy svedka žalovaným, ktorý sa následne vyjadril k sporu 25. apríla 2003. Dňa 12. mája 2003 okresný súd nariadil ďalšie pojednávanie na 30. máj 2003. Dňa 29. mája 2003 sa žalobkyňa v 6. rade písomne vyjadrila k sporu a následne na pojednávaní 30. mája 2003 okresný súd vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým žalobu sťažovateľov a spol. zamietol. Proti rozsudku sa 22. júla 2003 sťažovatelia a spol. odvolali s tým, že ho odôvodnia neskôr, pričom toto doplnenie okresný súd urgoval 26. augusta 2003, na základe čoho sťažovatelia a spol. doplnili dôvody ich odvolania 23. septembra 2003. Následne 29. septembra 2003 okresný súd vyzval sťažovateľov a spol., aby zaplatili súdny poplatok za odvolanie, a žalovaného vyzval na vyjadrenie sa k odvolaniu. Dňa 14. októbra 2003 bol spis predložený Krajskému súdu v Žiline (ďalej len

„krajský súd“), ktorý uznesením sp. zn. 5 Co 411/03 z 3. júna 2004 zrušil rozsudok okresného súdu z dôvodu procesných pochybení a nedostatočne zisteného skutkového stavu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Spis bol vrátený okresnému súdu 18. júla 2004.

Dňa 5. novembra 2004 okresný súd dožiadal Okresný súd Nitra, aby vypočul žalobkyňu v 6. rade. Dožiadanie bolo 21. januára 2005 doručené Okresnému súdu Nitra, ktorý ho 25. januára 2005 postúpil na vybavenie Okresnému súdu Nové Zámky, ktorému bolo dožiadanie doručené 31. januára 2005 a ktorý nariadil výsluch žalobkyne v 6. rade na 4. apríl 2005, avšak potom, ako sa jej nepodarilo doručiť predvolanie, Okresný súd Nové Zámky zistil, že žalobkyňa v 6. rade má bydlisko v obvode Okresného súdu Nitra, a preto 15. apríla 2005 postúpil dožiadanie Okresnému súdu Nitra, ktorému bolo doručené 19. apríla 2005. Vybavené dožiadanie bolo okresnému súdu doručené 12. mája 2005. Dňa 19. júla 2005 okresný súd vyzval TJ na preukázanie ich právneho nástupníctva, na túto výzvu TJ reagovala 28. septembra 2005.

Okresný súd 9. novembra 2005 vyzval právneho zástupcu sťažovateľov a spol., aby opravil označenie žalovaného, pretože nimi označený žalovaný neexistuje, na čo právny zástupca sťažovateľov a spol. 13. decembra 2005 za žalovaného označil Slovenskú republiku zastúpenú Krajským úradom v Ž. Následne 12. januára 2006 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľov a spol., aby označil všetky dôkazy, ktoré žiada vykonať. Právny zástupca 20. februára 2006 oznámil, že nemá žiadne návrhy na dokazovanie. Na označenie všetkých dôkazov, ktoré majú byť v konaní vykonané, vyzval okresný súd 16. mája 2006 aj žalovaného. Dňa 16. októbra 2006 okresný súd nariadil pojednávanie na 30. november 2006 a súčasne vyzval právneho zástupcu sťažovateľov a spol., aby oznámil mená a adresy svedkov. Dňa 25. októbra 2006 právny zástupca sťažovateľov a spol. žiadal, aby okresný súd pripustil TJ do konania ako žalovaného v 2. rade, a 31. októbra 2006 oznámil, že svedkovia – niekdajší zamestnanci žalovaného, už zomreli.

Dňa 23. novembra 2006 okresný súd „z *technických príčin*“ zrušil pojednávanie nariadené na 30. november 2006 a nový termín nariadil na 11. január 2007. Pojednávanie bolo po vypočutí prítomných účastníkov odročené na neurčito z dôvodu rozhodnutia „o *pripustení ďalšieho účastníka do konania*“. Uznesením z 9. februára 2007 okresný súd pripustil TJ do konania ako žalovaného v 2. rade a 1. marca 2007 ho okresný súd vyzval, aby sa vyjadril k sporu a predložil všetky dôkazy k veci. Žalovaný v 2. rade reagoval na

výzvu okresného súdu 23. mája 2007 a 27. augusta 2007 okresný súd nariadil pojednávanie na 3. október 2007. Dňa 1. októbra 2007 právny zástupca sťažovateľov a spol. zmenil z dôvodu zrušenia krajských úradov označenie žalovaného v 1. rade na Slovenskú republiku – zastúpenú Obvodným úradom v Ž., a súčasne vzhľadom na pristúpenie žalovaného v 2. rade upravil žalobný petit. Pojednávanie konané 3. októbra 2007 bolo po vypočutí účastníkov odročené na neurčito z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania a predloženia dokladov žalovaným v 1. rade, ktorý oznámil požadované údaje o jeho právnom nástupníctve 17. októbra 2007.

Uznesením z 19. októbra 2007 okresný súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru grafológie, aby do dvoch mesiacov posúdil pravosť podpisov sťažovateľov v 1., 2. a 4. rade na spornej kúpnej zmluve (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14. februára 2008), a súčasne okresný súd uznesením pripustil zmenu žaloby v zmysle podania sťažovateľov a spol. z 1. októbra 2007. Dňa 19. novembra 2007 okresný súd uznesením uložil sťažovateľom v 1. 2. a 4. rade zložiť preddavok na znalecké dokazovanie, ktorý bol zaplatený 4. januára 2008. Ustanovenej súdnej znalkyni bol spis predložený 9. apríla 2008. Okresný súd 23. júna 2008 telefonicky urgoval vypracovanie znaleckého posudku a 24. júna 2008 urgoval vypracovanie znaleckého posudku aj písomne. Dňa 21. júla 2008 znalkyňa oznámila, že potom, ako jej bol spis doručený, 23. apríla 2008 vyhotovila „*znaky prvej orientácie*“ a 16. júla 2008 vyzvala sťažovateľov v 1., 2. a 4. rade, aby jej poskytli ich „*porovnávacie podpisy*“, a až po ich získaní vypracuje znalecký posudok, ktorý bol napokon okresnému súdu predložený 11. septembra 2008. Z jeho záverov vyplýva, že podpisy sťažovateľov v 1., 2. a 4. rade na spornej kúpnej zmluve nie sú ich podpisy.

Ďalšie pojednávanie nariadil okresný súd 12. septembra 2008, a to na 22. október 2008. Uznesením z 13. októbra 2008 priznal okresný súd znalkyni znalečné. Právny zástupca sťažovateľov a spol. sa kladne vyjadril k znaleckému posudku 16. októbra 2008 a 20. októbra 2008 sa k znaleckému posudku vyjadrili kolízny opatrovník a žalovaný v 2. rade. Pojednávanie konané 22. októbra 2008 bolo po vypočutí prítomných účastníkov odročené na neurčito z dôvodu ďalšieho dokazovania. Dňa 28. októbra 2008 okresný súd žiadal príslušný katastrálny úrad o zapožičanie súvisiaceho spisu sp. zn. V 1471/95-480/97 a 3. novembra 2008 nariadil pojednávanie na 27. november 2008. Vyžiadaný katastrálny spis bol okresnému súdu zapožičaný 6. novembra 2008. Dňa 19. novembra 2008 žalobkyňa

v 6. rade ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní zo zdravotných dôvodov. Pojednávanie konané 27. novembra 2008 bolo bez meritórneho prerokovania odročené na 17. december 2008 z dôvodu opätovného predvolania neprítomných žalovaných.

Dňa 10. decembra 2008 právny zástupca sťažovateľov a spol. oznámil, že sťažovateľ vo 4. rade (A. K.) zomrel 26. novembra 2008, oznámil okruh jeho dedičov a v tej súvislosti upravil žalobný petit. Okresný súd na pojednávaní konanom 17. decembra 2008 vyhlásil rozsudok, ktorým vyhovel žalobnému návrhu týkajúcemu sa vyslovenia neplatnosti kúpnej zmluvy a vo zvyšku tento žalobný návrh zamietol. Proti predmetnému rozsudku sa žalovaný v 1. rade odvolal 29. januára 2009 a žalovaný v 2. rade 30. januára 2009. Sťažovatelia a spol. sa 9. februára 2009 odvolali proti rozsudku v jeho nevyhovujúcej časti a proti výroku o trovách. Dňa 13. februára 2009 okresný súd vyzval žalovaného v 2. rade, aby preukázal svoje majetkové pomery pre účel rozhodnutia o žiadosti o oslobodenie od súdneho poplatku, a 12. marca 2009 vyzval sťažovateľov a spol., aby sa vyjadrili k odvolaniu žalovaných, a žalovaných vyzval, aby sa vyjadrili k ostatným odvolaniam. Žalovaný v 2. rade sa 3. apríla 2009 vyjadril k odvolaniu sťažovateľov a spol. a k odvolaniu žalovaného v 1. rade, 9. apríla 2009 sa právny zástupca sťažovateľov a spol. vyjadril k odvolaniam žalovaných a 14. apríla 2009 sa k odvolaniam žalovaných vyjadril kolízny opatrovník. Dňa 21. apríla 2009 žalovaný v 1. rade žiadal okresný súd o doposlanie odvolania sťažovateľov a spol., aby sa mohol k nemu vyjadriť, pretože mu bolo zaslané iba odvolanie žalovaného v 2. rade.

Súdny spis bol ústavnému súdu zapožičaný v čase pred jeho predložením odvolaciemu súdu.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie vecí v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04, I. ÚS 182/06). Obdobne je to aj s posúdením čl. 38 ods. 2 listiny.

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva

alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

Z uvedeného prehľadu procesného postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 380/01 ústavný súd zistil dve ojedinelé obdobia nečinnosti v trvaní 5 mesiacov, a to prvé obdobie neefektívnej činnosti od 26. apríla 2002, keď okresný súd žiadal o ustanovenie kolízneho opatrovníka pre maloletého žalobcu, do 2. októbra 2002, keď okresný súd nariadil pojednávanie, a druhé obdobie nečinnosti od 16. mája 2006, keď okresný súd vyzval žalovaného na označenie dôkazov, do 16. októbra 2006, keď okresný súd nariadil pojednávanie.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03), nevysloví porušenie práva zaručeného v tomto článku, ale sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Vzhľadom na skutočnosť, že zistené obdobia nečinnosti v postupe okresného súdu nevykazujú sami osebe ani vo vzájomnej súvislosti takú intenzitu, aby boli spôsobilé vyvolať porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, základného práva zaručeného v čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd sťažnosť sťažovateľov už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľov bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o prikázaní okresnému súdu konať, ako aj rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania sú podmienené vyslovením porušenia práva alebo

slobôd s'ťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy), nepripadalo do úvahy už rozhodovať o tejto časti s'ťažnosti.

P o u č e n i e : P roti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2009